

26.10.87 (saja kahekümne esimene päev)

Sain jälle aega, et paber ja pastakas kätte võtta.

Praeguseks hetkeks on eksamid tehtud ja nooremseersandi auaste nii öelda juba käes. Ametlikult on see veel muidugi maha kuulutamata, aga ega seegi siis tulemata jää. Seega on siin olla jäänud veel mõned päevad, võibolla asume aga juba homme teele. Räägitakse, et olevat juba ära jaotatud, kes kuhu läheb ja dokumendid pakitud, seda aga kuhu keegi, ma veel ei tea. Ega see teadmatus ei vaeva mind üksinda, teised ka ei tea veel midagi. Ma ei mõista, mida siin siis veel varjata on, nagu nii ei saa enam midagi muuta.

Mis meil siis vahepeal toimunud on? Viimased teated, kui minu mälu ei peta, olid selle kohta, et lähen sööklasse toimkonda. Sööklas oli mul jälle oma tuttav töö, taldrikutest menüü välja kaapimine. See toimkond oli ka viimane toimkond meie siinoleku ajal. Kohe peale toimkonda andsime eksami taktikalise väljaõppe alal, vastasime teoreetilistele küsimustele ja tegime masinatega praktilist tööd. Pühapäeval oli kehalise eksam. Seda eksamit kartsin ma kõige rohkem, kas ma ikka suudan joosta, hüpata ja kakelda piisavalt hästi. Küll ma oleksin suutnud ka, kuhu ma ikka oleksin pääsenud, seekord aga juhtus nii, et sellel päeval jõudis roodu toimkonna järjekord lõpuks ka minuni. Esiti oleme üsna mures, no need, kes toimkonnas olid, et mis saab siis meie eksamist, ja millal me selle siis teeme, peale eksamit selgus, et meile kirjutati niisama kolmed ära. Sellel ajal, kui teised tegid eksamit, olin mina roodus ja peaaegu et puhkasin. Täna oli viimane eksam, erialane ettevalmistus. Mis hinde ma sain, seda ma ei tea, aga maha ma selle eksamiga sain, küsimuse all on kas sain nelja või viie. Ongi kõik, lõpp nendel eksamitel. Mida me nüüd ära sõitu oodates tegema hakkame, eks see paistab, sest ega me kõik ühel päeval ju ära ei sõida.

Selle paki, mille te mulle saatsite, tahan just enne ära minekut kätte saada, sest siis saab minna uude kohta uutes saabastes. Ega nendel vanadelgi viga ei ole, äkki saab ka need kaasa võtta. Praegu jääb veel loota, et teekond oleks võimalikult pikem, saab puhata ja süüa. Muide, tänu teie rahasaadetistele ja tänu ka sellele, et ka siin saime raha, on mul kolmkümmend neli rubla, teekonna peale peaks jätkuma.

Lõpetuseks veel ilmast. Ilmad läksid meil järsku külmaks. Öösel on juba nii külm, et viieteistkümne minutiga külmus põranda pesemise lapp koorikuks. Kui külm täpselt oli, seda ei tea, sest termomeetrit kusagil ei olnud. Eks ole ka aeg, sest meil sellel ajal on olnud juba lumigi maas.

Praegu lõpetan, eks ma kirjutan jälle.